

دشمن‌شناسی؛ مانع تفرقه‌اندازی بین مسلمانان

اما متأسفانه در همان صدر اسلام و در اوین ساعتی که جان عزیز رسول خدا(ص) به لقاء... واصل شد این اختلافات توسط برخی افراد سودجو و طماع ایجاد و سبب شد مسیر حق از مسیر تعیین شده توسط پیامبر خدا فاصله گرفت و اختلافات بین مذاهب رق خورد. اگر بخواهیم دوباره به این حقیقت بازگردیم راه آن هوشیاری، آگاهی و فهم مطالب قرآن و اهل بیت(ع) است و باید این مفاهیم را بین مردم رواج دهیم و سعی کنیم با اعمال و سخنان مان این حقیقت را به مردم گوشزد و تمام مسلمانان را آگاه کنیم تا اختلافات را کنار بگذارند و به اتحاد برسند.

به هر حال، مبعث عیدی است که تمامی مسلمانان به نوعی خود را با آن عید و با آن واقعیت به سعادتی که خداوند نصیب شان کرده مرتبط می‌دانند و این امر مهمی است که مسلمانان جهان، بیشتر به اتحاد و یگانگی توجه داشته باشند. اتحاد وحدت، زمانی ایجاد می‌شود که همه ما متوجه باشیم از یک منبع نورانی و از شخصیتی عالی مقام با کتاب هدایتگر قرآن بهره می‌بریم و اجازه تفرقه‌اندازی بین مذاهب را ندهیم و دور شمع پرنوری که عالم را روشن کرده، گرد هم آییم.

این عید بزرگ، زمانی اثر واقعی خود را پیدا می‌کند که تمام مسلمانان از مذاهب و فرقه‌های مختلف به مشترکانی که باهم دارند توجه کنند تا جامعه مسلمان در جهان جایگاه خود را به دست آورد و به سعادت دنیا و آخرت برسد. مسلمانان باید در کنار هم به امور مختلف رسیدگی و دست یاری به سمت مظلومان و محرومین دراز کنند تا اتحاد بین آنان پر نگتر شود. در جریان اتفاقاتی که در غزه، فلسطین و لبنان افتاده باید در کنار هم به کمک آنان برویم تا ارتباط بین مسلمانان تقویت شود و فارغ از نوع مذهب در کنار هم به حمایت از یکدیگر پردازیم و این رانقطعه عطفی برای قوت بخشیدن به وحدت بین پیروان اسلام تبدیل کنیم. كما این که قرآن نیز از مسلمانان توقع بصیرت و آگاهی دارد و لازم است در مسائل مهم به یکدیگر یاری برسانیم.

این نوع دوستی و محبت به مرور سبب می‌شود آن ارتباط واقعی ایجاد شده و شاهد یکدست شدن جامعه در این مسیر باشیم و هدفی مشترک را دنبال کنیم.

همچنین، برای رسیدن به اتحاد وحدت و تقویت آن باید دشمن‌شناس باشیم و اجازه ندهیم دشمنان اقدامی در جهت تفرقه‌اندازی انجام دهند و از ناهمانگی بین گروه‌های مختلف اسلامی سوء استفاده کنند.

واقعیت این است که دشمنان اسلام دائماً با انواع حیله‌ها و روش‌ها در فضای واقعی و فضای مجازی در صدد ایجاد کینه و اختلاف بین مسلمانان هستند تا باسکرمن کردن آنان بر تمام منابع اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و... جامعه مسلمان تنسلط پیدا کنند و این انسان‌های ارزشمند را به بردگی و استثمار بکشانند؛ بنابراین طبق آنچه قرآن و مبعث روی آن تاکید داشته باید دشمن‌شناس باشیم و در این عید بزرگ از این فرصت غافل نشویم که بصیرت پیدا کیم و به سوی اتحاد وحدت بین مسلمین گام برداریم.

عید مبعث
بزرگ تربین
کارشناس مذهبی و علوم قرآنی
وقعه

حجت‌الاسلام سید احمد روحانی

جهان خلقت است؛ از این جهت که خداوند رسولی را که عظمت و وعده آمدن او از زبان انبیا و در کتب گذشته تکرار شده بود را برای هدایت مردم روی زمین فرستاد. با وجود آن رسول عالیقدر، خداوند قرآن کریم را به عنوان بزرگ تربین عنایت الهی به بشر نازل کرد. اگر رسول خدا نمی‌آمد هرگز قرآنی که عظمت‌های بسیاری در آن گنجانده شده به دست بشر نمی‌رسید. تنها شخصی که قابلیت تحمل این بارسنجین را داشت

حضرت محمد(ص) بود.

رسول خدا(ص) در دیدگاه قرآن، شخصیتی است که ویزگی‌های خاصی نسبت به امت خود دارد و آثار و برکات اودر هدایت مردم بی‌نظیر است. پیغمبر کسی است که در تمام لحظات بر احوال امت خود شاهد و ناظر بوده و قرآن کریم به صراحت به این مسئله اشاره کرده که ما تو را فرستادیم بر مردم تا بر آنها گواه باشی و بشارت دهنده و بیم‌دهنده باشی و چراغی تابان و روشن تو را قرار دادیم.

رسول خدا(ص) ویزگی‌های بی‌مانندی داشته و در قرآن کریم به آنها اشاره شده؛ از جمله این که پیامبر از سوی خدا فرستاده شده که این تکیه‌گاه مهم هدایت الهی را تباید فراموش کنیم. در آیات قرآن نیز آمده که خداوند او را فرستاده و او غیر از آن اراده الهی و آنچه اسباب هدایت است سخن دیگری رانمی‌گوید و عمل دیگری را انجام نمی‌دهد. لذا پیغمبر همیشه با امت خود در ارتباط بوده و این فقط مختص زمان حیات ایشان نیست زیرا آیات قرآن محدود به آن بازه زمانی نبوده و اکنون نیز پیغمبر بر ما شاهد و ناظر است.

بزرگ تربین واقعه عالم خلقت بعثت رسول خدا(ص) در روز ۲۷ ماه ربیع است که خداوند برای هدایت و سعادت همیشگی بشر، پیامبری را با این عظمت بر مردم جهان فرستاد تا آنان را از ذلالت، گمراهی، فساد و فحشا، پیروی از هوای نفسانی و پیروی از شیطان که دشمن آشکار انسان است نجات دهد.

آغاز این حرکت با علم و آگاهی همراه بوده که یکی از ویزگی‌های منحصر به فرد رسول خدا(ص) و دین می‌بین اسلام است و انسان‌ها باید با آگاهی، علم، دانش، فهم و درک حرکت کنند و این از افتخارات بزرگ ما مسلمانان محسوب می‌شود که پیامبری از طرف خدا برای هدایت امت اسلامی و برای مردم جهان آمده است. مابه عنوان پیروان رسول خدا(ص) باید به این حقیقت بررسیم که آنچه پیامبر(ص) دنبالش بود، به کمال رسیدن ظرفیت فهم و درک انسان است.

بنابراین اگر گروه‌های مختلفی بعد از آمدن اسلام در بین مسلمانان رواج پیدا کرده‌اند شاید علت این بوده که راه حقیقت را گم کرده‌اند و از مسیر صراط مستقیم فاصله گرفته‌اند. اگر آن هدایتی که رسول خدا(ص) بسترسازی کرد را دنبال کردن به هیچ وجه اختلافی بین مسلمانان ایجاد نمی‌شد،

ی حرم رضوی در عید مبعث

مسلمانان

در این روز، برخی نذر خود را دادکرده و قربانی می‌کنند. عده‌ای دیگر با پخش شربت و شیرینی در نقاط مختلف شهرهای ایران، عید را به یکدیگر تبریک می‌گویند. همچنین، مراسم و مجالس مذهبی با حضور سخنرانان برگزار می‌شود و مردم به صحبت‌های عالمان درباره این روز و تاثیرات آن بر زندگی اجتماعی و فرهنگی خود گوش می‌سپارند.

اجرای تواشیح، مداعی و مولودی خوانی نیز جزو مراسم‌هایی است که در عید مبعث برگزار می‌شود و از نمادهای خاصی که در این روز در اماکن مذهبی و عمومی به کار می‌رود هم می‌توان به نسب پرچم‌های سبز و پارچه‌های بزرگ رنگارانگ، نوشت احادیث مربوط به بعثت، گل آرایی اشاره کرد. البته در این روز، عده‌ای فرصت را غنیمت شمرده و قدم در مسیر زندگی مشترک می‌گذارند و مراسم عقد و عروسی خود را برگزار می‌کنند و معتقدند برای آنان خوش‌یمنی و عاقبت بخبری دارد.

روز عید مبعث در شهرهای شمالی ایران، معمولاً مردم در مساجد و زیارتگاه‌ها حاضر می‌شوند و ضمن فربنای کردن گوسفند به پخت و پخش نان و شیرینی محلی پرداخته و به اقوام، دوستان، آشنايان و اهل محل محل مذهبی می‌دهند. در شهرهای مرکزی ایران هم، برخی روزه می‌گیرند و ضمن برگزاری مراسم و مجالس در اماکن مذهبی و زیارتگاه‌ها، با پخش نذری آش و نان محلی عید را به یکدیگر تبریک گفته و مساجد، خیابان‌ها، بازار و مغازه‌ها را چراغانی می‌کنند. در شهرهای جنوبی هم هر ساله این روز را جشن می‌گیرند و برخی در مساجد جمع می‌شوند و به دعا و نیایش پرداخته و در کنار رسم گلاب‌پاشی که صورت می‌گیرد با چای و شیرینی از یکدیگر پذیرایی می‌کنند؛ پخت غذای محلی جنوبی به خصوص ماهی نیز از جمله آداب و رسومی است که در این شهرها به جا می‌آورند و این‌گونه از مهمانان خود پذیرایی می‌کنند.

